

РЕШЕНИЕ

№ 3907

гр. София, 15.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13577** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от В. М. Н., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] жалба срещу Заповед № ЗД/Д-С-КС-119/07.10.2019 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ при ДСП К. село – [населено място], с която на основание чл. 20, ал.4, т.1 ЗЗДет., е наредено да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на медитирани срещи на детето с майката“ в ЦОП „С.“ към ИСДП, [населено място] за срок от шест месеца на малолетния М. В. Н., с ЕГН [ЕГН].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с процесуалните правила и материалния закон. Излага, че цитираното правно основание чл. 40, ал.4, т.1 ППЗЗД, не отговаря на случая, тъй като детето общува с майката непрекъснато, в рамките на три години, от както са разведени родителите. Заявява, че определеният от съда режим на лични отношения между майката и детето, се осъществява, без пропуск и жалбоподателя не е възпрепятствал това. Също посочва, че от както майката е напуснала семейното жилище – м.2016 г., до м.2019 г., същата е имала ключ от жилището и тя го е посещавала, като дори са прекарвали празници заедно. Посочва, че майката осъществява психическо и физическо насилие над детето, като го заплашва и заключва в стаята му, оставяла го е да се прибира само от басейн в [населено място] /детето е на 7 години/. Детето не желае да общува с майката, тъй като се е натрупало негативно отношение към нея, поради нейното агресивно и неадекватно поведение. Счита, че ДСП не са отчели съдебно-психологичната експертиза на детето, изготвена по бракоразводното дело,

съгласно която няма данни за осъществена манипулация в смисъла на преднамерено и вербално въздействие от страна на някои от родителите върху децата. Посочва също, че по повод подадена молба от жалбоподателя до ДСП, били договорени шест индивидуални срещи на майката с детето в детски контактен център за срок от 3 месеца, които били прекратени на петата среща от майката с клевети срещу екипа на ДКЦ. Към момента е приключил и подписания от жалбоподателя пореден договор за социална услуга. По всякакъв начин е съдействал на майката да осъществява срещи с дете. Поради което, не отговаря на истината, изложеното в доклада на ДСП, че съществува риск в опитите детето да бъде отчуждено от майка му. Това е и така, тъй като няма опити, няма обикновени разговори с децата в тази насока.

Посочва, че заповедта е оспорена по административен ред пред директора на Агенция за социално подпомагане, който с решение № 22-РД06-0259/05.11.2019 г. е потвърдил заповедта. Моли за отмяна на оспорената заповед, на основание чл. 98, ал.2 АПК.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. С., жалбоподателят поддържа жалбата, моли за уважаването ѝ и за отмяна на оспорената заповед.

Ответният орган, директора на Дирекция „Социално подпомагане“, К. село, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. В представеното становище развива съображения за законосъобразност на акта. Уточняват, че брака между двамата родители е прекратен със съдебно решение за развод, родителските права се упражняват от бащата, съгласно решението на съда за привременни мерки, а майката има определен режим на контакти с детето. Определеният режим на лични отношения на майката с детето не се изпълнява, поради което в ДСП-К. село е отворен случая за детето. Отношенията между родителите са влошени, диалогът трайно нарушен, по между им липсва комуникация дори по съществени въпроси относно детето. Враждебните отношения между двамата родители са довели до фактически отказ на бащата да стимулира и подкрепя осъществяването на контактите на детето с майката. Срещите между детето и майката обикновено стартират в определения час, но приключват твърде бързо, без майката да може реално да се възползва от тях, тъй като децата реагират враждебно. Направена е анализ по социална услуга “Психологическа подкрепа и консултиране; оценка на родителския капацитет“, от който е установено, че децата са в продължителен период на отчуждаване от своята майка. С оглед дадени на родителите препоръки и постигнат напредък в отношенията между майката и децата, майката е подала заявление за продължаване на срока на ползвана от нея социална услуга, но бащата, като упражняващ родителските права, е отказал да подаде заявление. Предвид изложените факти, ответникът е издал оспорената заповед. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на заповедта.

В съдебно заседание се представлява от юк Л., която поддържа становището и моли за отхвърляне на жалбата.

Конституираната заинтересована страна, М. М. Н. – майка на малолетното дете, чрез пълномощника си адв. Й. изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че в жалбата са изложени множество твърдения, които не отговарят на действителната обстановка и представляват лъжи. Счита заповедта за правилна и законосъобразна, като съответстваща на развитието на случая. Посочва, че майката е жертва на системно и жестоко психическо и физическо насилие от страна на жалбоподателя, на което свидетели са ставали и децата. Счита, че още от раздялата на родителите, бащата настройва децата срещу майката, не допуска майката да ги вижда и да остава насаме с тях, инициира шумни и грозни скандали пред очите на децата.

Тези факти са потвърдени от многобройните доклади на ДСП „К. село“ и ДСП Л.. На майката са предоставяне различни социални услуги с цел преодоляване на влошените отношения между нея и децата, като в заключителен доклад от СКУДС ЦОП при Фондация А. се посочва, че бащата е въвлякъл децата в конфликтните отношения на възрастните, изпитва трудност да поддържа дори приемлив образ на майката, както и има затруднения в осигуряването на достатъчно стабилна среда за децата. Между майката и децата е съществувала силна емоционална връзка до периода на раздялата с бащата и в следствие на манипулирането на децата, към майката са насадени силно враждебни чувства. Децата дори също са ставали жертва на насилие от страна на бащата, като към момента са жертва на емоционално насилие. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на заповедта.

В съдебно заседание се представлява от адв. Й., която поддържа становището и моли за отхвърляне на жалбата.

Малолетното дете М. В. Н. е конституирано като заинтересована страна, като му е назначен особен представител адв. М.. Адв. М. изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност на заповедта, поради което моли за нейното потвърждаване.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че малолетният М. В. Н., с ЕГН [ЕГН] е дете, родено от брака между М. М. Н. от [населено място] и В. М. Н. от [населено място]. Бракът между двамата е прекратен с решение № 166834/07.07.2017 г. по гр. д. № 26685/2016 г. по описа на СРС, 139 състав. Със същото решение, родителските права върху детето са предоставени на бащата, В. М. Н., а на майката е определен режим на лични отношения, като тя е осъдена да заплаща издръжка. Двамата родители имат още едно дете В. В. Н., родителските права върху което, отново са предоставени на бащата.

По бракоразводното дело е изготвена съдебно-психологическа експертиза със задача има ли данни за осъществена манипулация във връзка с отношението на децата към тяхната майка от страна на някой от родителите или от трето лице. Заключение на експерта е, че в отношението на децата към тяхната майка няма данни да осъществена манипулация в смисъла на преднамерено и вербално експлицитно въздействие, за да бъде променен естествения израз на изказваните мнения и преживявания. И при двете деца се отчита тревожност, свързана с преживяването им, че са страна в проблемни отношения между родителите.

Решението е оспорено пред СГС, където е образувано гр.д. № 3187/2018 г., като към настоящия момент не е постановено решение. По делото е допусната съдебно-психологическа експертиза, в която е отразено, че децата са привързани към бащата си, а към майка си са безчувствени. Налице е тежък синдром на родителско отчуждение, като детската психика не е пощадена от бащата. За справяне с тази ситуация са необходими спешни мерки, сред които е изваждане на децата от рисковата среда и установяване на контакт и взаимоотношения с майката. Посочва се, че по отношение на децата се упражнява психическо насилие.

Със заповед за незабавна защита от 28.09.2017 г., по гр.д. № 62899/2017 г. на СРС, М. М. Н. е задължена да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на малолетните си деца. Заповедта има действие до постановяване на окончателен съдебен акт по делото. С решение №357127/09.03.2018 г., постановено по същото дело е оставена без уважение молбата на В. М. Н. за налагане на мерки за защита от домашно насилие, осъществено от М. М. Н. спрямо малолетното дете.

По гр.д. № 56859/2018 г. по описа на СРС е издадена Заповед за незабавна защита № 478081/28.08.2018 г. в полза на М. М. Н., като съдът е разпоредил В. М. Н. да не доближава Н..

От представени от М. М. Н. доказателства се установява, че на майката са били предоставяни множество социални услуги, всички с цел осъществяване на нормални и пълноценни срещи с детето, както и преодоляване на възникналия синдром на родителско отчуждение. От изготвените доклади по предоставените социални услуги може да се заключи, че провежданите медиирани срещи с детето в ЦОП са били в интерес на детето и се препоръчва те да продължат, с цел промяна в отношението на детето към майка му.

Във връзка с подадена от жалбоподателя молба за съдействие до ДСП К. село за преодоляване на кризата в отношенията между майката и децата, двамата родители са подписали договор за детски контакт от 07.09.2018 г., за срок от три месеца, в които следва на предварително уговорени дати, да се провеждат срещи между майката и детето. От доклада на Детския контактен център се установява, че между майката и детето са проведени четири срещи, които преминали доста конфликтно. В началото детето отказвало да общува с майката, като я обвинявало, че го е изоставила. Едва на четвъртата среща детето са влязло в разговор с майка си. Становището на специалистите е, че срещите трябва да продължат, за да се достигне до подобряване на отношенията между майка и дете.

Във връзка с оказване на съдействие от страна на ДСП за осъществяване на срещи между майката и детето М. В. Н., за изпълнение на режим на лични отношения, служители на ДСП са посещавали адреса, на който детето живее с баща си. За посещенията са съставени протоколи /от 16.03.2019 г., 18.05.2019 г., 01.06.2019 г., 15.06.2019 г., 20.07.2019 г., 03.08.2019 г., 17.08.2019 г./, в които е отразено, че детето напада словесно майка си и категорично отказва да тръгне с майка и да остане с нея през почивните дни. В някои от протоколите е посочено, че срещите между майка и син са осъществени, но детето отказва да остане с нея.

За осъществяване на срещите между М. М. Н. и малолетния М. В. Н., майката е потърсила съдействие от ЧСИ, за което е съставен протокол от 05.10.2019 г.

По ново заявление от бащата, на 19.07.2019 г. е сключен нов договор за социална услуга, с предмет на договора оценка на родителския капацитет на бащата.

Бащата В. М. Н. е подавал многократно жалби до ДСП К. село и СРП за упражнено спрямо детето психическо и физическо насилие от страна на майката при опит за осъществяване на режима на лични отношения между майката и детето.

Същото е положението и с майката, която също на свой ред подавала жалби до СРС и ДСП, търсила е съдействие от ЧСИ за осъществяване режима на лични отношения с детето.

По искане на майката М. М. Н., е предоставена социална услуга, насочена към ЦОП с направление № НП/Д-С-КС-147/06.06.2019 г., „Подготовка и провеждане на медиирани срещи на детето с майката“. Предоставена е и социална услуга, насочена

към ЦОП с направление № НП/Д-С-КС-149/06.06.2019 г., „Оценка на потребностите и подкрепа при провеждане на медиации срещи с децата“.

От заключителен доклад по социалната услуга „Подготовка и провеждане на медиации срещи на детето с майката“ се установява, че срещите в ЦОП са били в интерес на децата, тъй като е поставена връзката им в друга светлина на родителска ангажираност, отношение като към важни и значими и това би помогнало, след поредица от още срещи, за промяна в отношението на децата към майката в положителна насока. Предвид изтичане на срока на направлението, е предложено да се проведе заключителна среща на 26.09.2019 г. с участието на родителите и специалистите от ОЗД и ЦОП, ангажирани със случая, като предложението е медиационните срещи между майката и детето да продължат на територията на ЦОП.

В протокола от заключителната среща за прекратяване на услугата от 26.09.2019 г. е посочено, че бащата е изразил мнение, че не може да води децата в ЦОП за срещи с майката, поради целодневната им ангажираност в училище.

С писмо изх. № СЛ/Д-С-КС/275-065/02.10.2019 г., В. М. Н. е уведомен, че във връзка с докладите от предоставената социална услуга е необходимо да подаде заявление за продължаване на социалната услуга на децата, не по-късно от 04.10.2019 г. Посочено в писмото е, че при липса на такова, след изтичане на срока, ще бъдат предприети действия за издаване на заповеди за социални услуги за децата към ЦОП към ИСДП.

Писмото е получено от бащата на 02.10.2019 г.

На 02.10.2019 г. е проведена среща с жалбоподателя от СДП К. село, като същия е консултиран относно необходимостта от продължаване на социалната услуга, ползвана от децата. Бащата е заявил, че ползата от тези услуги е доказано неефективна, тъй като отношението на децата към майката ще остане негативно, независимо от усилията на работещите с тях специалисти.

По случая е изготвен е социален доклад от ДСП К. село № СЛ/Д-С-СК/275-068/07.10.2019 г. относно необходимостта от издаване на заповеди за ползване на социални услуги от двете деца М. В. Н. и В. В. Н.. В доклада е отразено, че родителите на малолетния М. В. Н. са разведени от 2016 г., а родителските права върху детето са предоставени на бащата, за майката има определен режим на лични отношения. Отношенията между родителите са влошени, липса нормален диалог между тях. Всеки от тях има своя версия за причините, поради които е прекратен брака им. Разменят си взаимни обвинения и има множество образувани между тях дела по ЗЗДН. Срещите между майката и детето обикновено протичат по един начин. В определения час, майката е на адреса на бащата, а той или негови роднини извеждат децата, които категорично отказват да тръгнат с майката, демонстрират неуважително отношение и отхвърлящо отношение спрямо нея, обиждат я и я отправят използвайки видимо заучени фрази. Бащата в началото стои настрана и не участва, но в един момент се включва и той в разправията, отправяйки ругатни и обиди по отношение на майката. Всичко приключва със скандал между родителите, а срещата в крайна сметка не се осъществява. Описват се подробно конкретни срещи, на които са присъствали служители на ДСП К. село, както и положените от тях усилия от 2016 г. да насърчават и консултират родителите относно необходимостта от постигане на приемливо добро ниво на взаимоотношения помежду им. Посочено е, че част от тези услуги или не са се състояли или са предсрочно прекратявани, поради проявена от страна на бащата съпротива. Направено е предложение да се издаде заповед за предоставяне на социална услуга.

На основание изготвения социален доклад, със Заповед № 3Д/Д-С-КС-119/07.10.2019 г., директорът на ДСП К. село е наредил да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на медиации срещи на детето с майката“ в ЦОП С. към Института за социални дейности и практики, за срок от шест месеца, на малолетния М. В. Н., с ЕГН [ЕГН]. Мотивите за това са, че определения режим на лични отношения между майката и детето не се осъществява, диалогът между родителите е трайно нарушен, помежду им липсва комуникация. Отношенията им са враждебни, поради което бащата фактически отказва да стимулира и подкрепя осъществяването на контактите между детето и майката му. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта.

Заповедта е връчена на В. М. Н. на 08.10.2019 г.

На 09.10.2019 г. му е връчено писмо от директора на ДСП К. село, с което му напомнят, че децата имат право на контакт с майка си, а отговорност и на двамата родители е да положат усилия да не въвличат децата в разправии между тях. Бащата трябва да ограничава всякакви прояви на грубо и неуважително отношение на детето към майка му, както и да се въздържа от прояви на грубост по отношение на майката, извършени в присъствието на детето.

В. М. Н. е оспорил заповедта по административен ред, пред директора на регионална дирекция Социално подпомагане, [населено място], към Агенция за социално подпомагане. С решение № 22-РД06-0259/05.11.2019 г., директорът на РД СП е отхвърлил жалбата срещу заповедта. В решението е изложена фактичката обстановка по случая, като частично е преповторено съдържанието на изготвен социален доклад № СЛ/Д-С-СК/275-068/07.10.2019 г.

Решението е връчено на В. М. Н. на 08.11.2019 г.

Жалбата е подадена на 21.11.2019 г.

По делото е представен договор за детски контакт от 05.02.2020 г. за осъществяване на срещи между М. М. Н. и малолетния М. В. Н..

По делото се събраха и гласни доказателства, като беше разпитан като свидетел А. А. Д., адвокат на М. М. Н. във връзка с делото за родителски права между жалбоподателя и заинтересованата страна.

Свидетелката Д. посочва, че по молба на Н., ходила с нея на срещите между нея и детето М., от м. 05 – 06.2019 г. Срещите се осъществявали пред дома на бащата, през събота, всеки месец. Извън определения от съда график, не са ходили. Уточнява, че срещите са се провеждали в рамките на 30 минути, в които детето се държи лошо с майка си, като дори казва, че тя не му е майка. Посочва, че децата са физически подготвени за срещите, като са им приготвени раниците, но те предварително са настроени срещу майката. При всеки свой жест към нея, гледат към баща си. Имало е случай, при който М. е тръгнал да удря майка си, а бащата не е реагирал. В резултат на множество опити от страна на майката да осъществи контакт с детето, един път посетили сладкарница – свидетеля, майката, бащата и двете деца, но разговорът бил около 20 минути.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 3Д/Д-С-КС-119/07.10.2019 г., с която директорът на ДСП К. село е наредил да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на

медиирани срещи на детето с майката“ в ЦОП С. към Института за социални дейности и практики, за срок от шест месеца, на малолетния М. В. Н., с ЕГН [ЕГН], потвърдена с решение № 22-РД06-0259/05.11.2019 г. на директора на РД СП – С. град.

Съгласно чл. 81 от АПК, индивидуалните и общите административни актове могат да бъдат оспорени по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган. Обжалваната в настоящето производство Заповед № ЗД/Д-С-КС-119/07.10.2019 г. на директора на ДСП К. село представлява индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване по административен ред пред по-горестоящия административен орган (по аргумент на противното от чл.82 от АПК). Данните по делото сочат, че Заповед № ЗД/Д-С-КС-119/07.10.2019 г. е била връчена на жалбоподателя, който е упражнил правото си по реда на глава шеста от АПК и е оспорила обжалвания в настоящето производство акт по административен ред. Жалбата е била препратена до по-горестоящия административен орган - АСП – Р. С. – град. Директорът на Р. С. – град се е произнесъл на 05.11.2019 г., като е отхвърлил жалбата от В. М. Н. и е потвърдил Заповед № ЗД/Д-С-КС-119/07.10.2019 г., с която директорът на ДСК К. село е наредил да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на медиирани срещи на детето с майката“ в ЦОП С. към Института за социални дейности и практики, за срок от шест месеца, на малолетния М. В. Н., с ЕГН [ЕГН]. Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал.2, изр. второ от АПК, какъвто е настоящия случай, на оспорване подлежи първоначалният административен акт, като сроковете за упражняване на съдебно оспорване са уредени в чл.149, ал.3, вр. с ал.1, вр. с чл. 98, ал.2, и и чл. 97, ал.1 АПК и започват да текат от съобщението за постановеното решение. Решението, с което е потвърдена заповедта е връчена на Н. на 08.11.2019 г., а жалбата е подадена на 21.11.2019 г. Предвид изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149 АПК, от легитимирана лица, адресат на заповедта и срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

В настоящето производство и съгласно чл. 168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът служебно проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява, дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган директорът на дирекция Социално подпомагане – К. село, съгласно, чл. 20, ал.4, т.1 ППЗЗДет., в предвидената от закона писмена форма. Заповедта е мотивирана, като в нея изрично са посочени, както фактическите основания, така и правното основание за издаването ѝ. В мотивната част на оспорената заповед, административният орган изрично се е позовал на констатациите, посочени в социален доклад № СЛ/Д-С-СК/275-068/07.10.2019 г., изготвен от социален работник А. Т., наблюдаващ случая на детето М. В. Н.. В заповедта не е цитиран номера на социалния доклад, но е налице изрично позоваване на констатациите в доклада за положението на детето, като основание за издаване на заповедта. В правната теория и практика не е непознато такова препращане към мотивите на акт, предхождащ издаването на административен акт, което е допустимо.

Т.е. допустимо е мотивите на оспорения акт да са изложени в акт, предхождащ неговото издаване, ако е налице позоваване на този предхождащ акт, какъвто е настоящия случай. В социалния доклад по случая, са изяснени фактите, описаните са събраните доказателства, направените констатации и изводи, както е направена препоръка за последващи действия. Правното основание, въз основа на което е издадена оспорената заповед е чл. 20, ал.4, т.1 от ППЗЗДет. Т.е., изложени са фактическите и правни основания за издаване на оспорената заповед. Поради това не е допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2 от АПК.

От съдържанието на социалния доклад, е видно спазване на визириания в глава III от ППЗЗДет. ред за осъществяване на мерките за закрила на детето. Социалният работник е извършил проучване и оценка, събирал е необходимата информация от семейството, изготвен е заключителен доклад, проведена е заключителна среща, тъй като срокът на предоставената социална услуга е изтекъл. Поради това, на родителите е указано с писма, да подадат заявления за продължаване на социалната услуга на децата, като е поставен срок. Майката е подала заявление, но бащата не е, въпреки дадените указания, получени от него на 02.10.2019 г. Проведена е среща с бащата във връзка с необходимостта от продължаване на срока, за което е съставен протокол, на която обаче същият е отказал да продължи действието на социалната услуга. На срещата, жалбоподателят е заявил, че ползата от тези услуги е доказано неефективна, тъй като отношението на децата към майката ще остане негативно, независимо от усилията на работещите с тях специалисти. Провеждани са срещи между детето и майка им заключенията от изготвените доклади са, че е налице напредък и при продължаване на тези срещи, ще се стигне до промяна в отношението на детето към майката в положителна насока. Нещо повече, социални работници са присъствали на срещи между майката и детето, провеждани не в ЦОП, а на адреса на бащата, които са описани в протоколи. За всички действия са приложени съответни документи (протоколи от проведени срещи и кореспонденция), които са напълно съответни на всички останали доказателства по делото. С оглед на това, може да бъде направен извод, че преценката относно положението, в което се намира детето, е базирана изцяло върху предвиденото в чл. 14 от ППЗЗДет. проучване, чието извършване е вменено в задължение на социалния работник.

В социалния доклад, изрично е посочено, че още от 2016 г. има отворен случай за детето М., тъй като в периода от м.09.2016 г. до м.10.2019 г. в ДСП К. село са постъпили няколко на брой социални доклади, изготвени от различни доставчици на социални услуги, във връзка с извършена конкретна работа с членове на семейството. Посочено е, че на територията на ОЗД К. село са правени нееднократни опити за провеждане на медиирани срещи между майката и детето. Срещите протичали по един и същи начин – бащата довежда децата, след което ги изчаква откън, докато се провежда срещата с майката под наблюдение на социални работници от отдела, децата участват с видимо нежелание, явяват се с предварително изградена защитна преграда, отказвайки да водят добронамерен и познавателен диалог с нея. Детето М. на моменти проявява отделни зачатъци на нежност и любвеобилност към майка си. Посочено е и, че в хода на проверката е установен тежък конфликт между родителите и постъпили многобройни сигнали и жалби, както от страна на майката, така и от страна на бащата до различни институции. Отражено е, че страните водят множество дела по ЗЗДН. Посочено е също, че бащата не счита за нужно да посещава социална услуга, тъй като те са неефективни и отношението на децата към майка им нямало да

се промени.

Предвид изложеното, настоящия състав не намира основание за отмяна на заповедта на процесуално основание, тъй като не установи допуснати съществени процесуални нарушения в хода на издаване на заповедта. Освен това, настоящия съдебен състав намира, че съществено процесуално нарушение е това, което ако не беше допуснато, би довело до различен извод за органа, който издава акта, както и ако са нарушени процесуалните права на засегнатите лица. Такива не се установиха.

По съответствие с материалния закон.

Правното основание, въз основа на което е издадена оспорената заповед е чл. 20, ал.4, т.1 от ППЗЗДет. Съгласно тази разпоредба, в случаите, при които не може да се постигне контакт или няма заявено желание от страна на родителите, попечителите, настойниците или лицата, които полагат грижи за детето, ползването на социални услуги се извършва въз основа на заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане". Предпоставка за издаване на заповед по чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет. е невъзможност да се постигне контакт или липса на заявено желание от страна на родителите, относно необходимостта от ползване на социални услуги.

В случая наличието на тази предпоставка съдът намира за доказана. За съдът не е спорно, че майката на детето не може да осъществи пълноценен и нормален контакт с него, въпреки че е налице съдебно решение, което определя режима на лични отношения на детето с майката. Т.е., майката и детето по силата от една страна на закона, а от друга страна на съдебно решение, имат право да осъществяват контакт помежду си по ред определен със съдебното решение относно режима на лични отношения. Предвид наличието на търсено съдействие от страна на майката със съдебен изпълнител, за осъществяване на срещи между нея и М., както и предвид негативното отношение на детето спрямо майка му, което трябва да бъде преодоляно, то за съда не е спорно, че такива срещи не могат да се осъществят, поради нежеланието на бащата да окаже съдействие за провеждането на тези срещи. Безспорно е, че бащата е водил детето на срещите в ЦОП за срещи с майката, но от една страна довеждането представлява само и единствено физическото осигуряване на детето за срещата, без да му е оказал предварителна психологическа подготовка и подкрепа за положителна настройка тази среща. А от друга страна, с оглед дадените препоръки за подаване на заявление за продължаване на тези, бащата е отказал, което означава липса на съдействие от негова страна за продължаване на медираните срещи. В тази връзка, бащата многократно е консултиран за необходимостта да ползва социални услуги с цел подобряване комуникациите с майката, за ролята на майката в живота на детето, за последиците, които ще понесе детето при въвличането му в конфликт между възрастните, но тези консултации не са дали необходимия резултат, тъй като бащата отказва да предостави необходимата психологическа подкрепа на детето за срещите с майка му. Бащата не проявява никаква активност да подготви детето да общува спокойно и с доверие с майка си, напротив подкрепя го в негативното му, неуважително и отхвърлящо отношение спрямо нея. За наличие на това сочат множеството доказателства по делото за привидно проведени срещи между майката и детето, на които детето се държи непристойно спрямо нея, а баща му или не реагира или пък се включва като отправя спрямо нея ругатни и обиди. Бащата, който притежава родителските права, е ангажиран с възпитанието на детето, което обаче не означава да поощрява негативното му поведение спрямо другия родител. Бащата като

възрастен следва да е наясно, че отношението към родителите е свещено и не трябва да поощрява и подкрепя арогантно, неуважително и обидно поведение на малолетно дете към неговия родител.

Въз основа на това, настоящият съдебен състав намира за доказана първата предпоставка за прилагане на чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗДет., а именно: невъзможност да се постигне контакт или липса на заявено желание от страна на родителите, относно необходимостта от ползване на социални услуги. Налице е категорично заявено от страна на бащата нежелание за продължаване ползването на социална услуга по отношение на детето.

При това положение, предвид посочената правна норма, единствено възможното действие, което е могъл да предприеме директорът на Дирекция "Социално подпомагане"- К. село е било да издаде заповед за предоставяне ползването на социална услуга.

Съгласно §1, т.8 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет.), "услуги" по смисъла на чл. 23 от този закон са социалните услуги, предоставяни в общността по Закона за социално подпомагане (ЗСП), а съгласно §1, т.6 от ДР на ЗСП, "социални услуги" са дейности, които подпомагат и разширяват възможностите на лицата да водят самостоятелен начин на живот и се извършват в специализирани институции и в общността.

Съгласно чл. 4, ал.1, т.1 от ЗЗДет., закрилата на детето по този закон се осъществява чрез съдействие, подпомагане и услуги в семейна среда, а съгласно чл. 23, т. 2, мерките за закрила в семейна среда се изразяват в насочване към подходящи социални услуги в общността.

В чл. 9, ал.1 от ППЗЗДет. се казва, че закрила на дете се предоставя след оценка на постъпил сигнал в дирекция "Социално подпомагане", а съгласно §1, т.6 от ДР на ППЗЗД, "сигнал" е постъпила в дирекция "Социално подпомагане" информация за дете в риск или за нарушаване правата на дете.

Предвид посочените разпоредби, се налага извод, че социални услуги се предоставят на дете, за което в дирекция "Социално подпомагане" е налична информация, че се намира в риск или чиито права са нарушени или застрашени от нарушаване с цел да бъдат гарантирани основните права на детето във всички сфери на обществения живот съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, както и да бъдат разширени възможностите на детето да води самостоятелен начин на живот.

В случая, административната преписка изобилства от доказателства за влошени взаимоотношения между родителите на детето до степен налагаща намесата на държавни институции относно разрешаване на възникналите между тях конфликти, основният от които явно се свежда до осъществяване на контакт между детето и майката, съобразно установения с утвърденото от съда споразумение режим на лични отношения. В тази насока са налице многобройни свидетелства по делото /водени дела относно родителски права, относно твърдения за домашно насилие, изготвяни експертизи, сигнали до прокуратурата и от двете страни, образувани изпълнителни производства/. При това положение се налага извода, че М. В. Н. е дете в риск по смисъла на § 1, т. 11, б. "в" от ДР на ЗЗДет., тъй като съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие.

В чл. 18, ал. 1 от ППЗЗДет. е регламентирано, че целта на мерките за закрила в

семейна среда е да бъдат подпомогнати детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето; според ал. 2 мерките, предвидени в чл. 23 от Закона за закрила на детето, се прилагат съгласно изготвения план за действие, а според ал. 3, мерките за закрила на детето могат да се осъществяват и чрез социални услуги.

В чл. 36 от ППЗСП са изброени социалните услуги, които се предоставят в общността, като по т. 10 е посочена услугата "център за обществена подкрепа". Според определението, дадено в § 1, т. 29 от ДР на ППЗСП "Център за обществена подкрепа" е комплекс от социални услуги, свързани с превенция на изоставянето, превенция на насилието и отпадане от училище, деинституционализация и реинтеграция на деца, обучение в умения на самостоятелен живот и социална интеграция на деца от институции, консултиране и подкрепа на семейства в риск, оценяване и обучение на бъдещи приемни родители и осиновители, консултиране и подкрепа на деца с противообществени прояви.

Властническото волеизявление, съдържащо се в обжалваната заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" – К. село, се изразява в насочване на детето да ползва социална услуга в Центъра за обществена подкрепа към ИСДП. Този вид услуга е посочена в чл. 36, ал. 2, т. 10 от ППЗСП. Определената социална услуга е „Провеждане на медиирани срещи на детето с майката в ЦОП С.“. Съдържанието на услугата е нормативно определено в § 1, т. 29 от ДР на ППЗСП. Конкретните дейности, които следва да бъдат предприети /от вида на изброените в § 1, т. 29 от ДР на ППЗСП/ произтичат от съдържанието на плана за действие и от конкретните обстоятелства, свързани със състоянието на детето и неговите потребности и обосновано от неговия най-добър интерес.

Изложените обстоятелства сочат, че при издаване на заповедта по отношение на детето М. В. Н. са преценени всички критерии по ЗЗДет. и ЗСП и определената социална услуга е съобразена с потребностите на детето. Още повече, че съгласно представените документи, тази услуга е давала необходимите резултати, но за успешното приключване на случая, са необходими още срещи и още време.

Не на последно място, оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона да се осигури закрила за нормалното физически, умствено, нравствено и социално развитие на всяко едно дете и за защита на неговите права и интереси. Безспорно е правото на всяко едно дете на лични контакти и с двамата си родители. Това право е законово закрепено, а в случая е определен и режим на лични контакти на майката с детето, който задължително следва да бъде изпълняван. Наличието на конфликт между двамата родители неминуемо води до засягане на правата и интересите на детето и се отразява негативно върху неговото емоционално състояние и развитие. Както вече бе посочено, целта на мерките за закрила в семейна среда съгласно чл. 18, ал 1 от ППЗЗДет. е да бъде подпомогнато детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждането и възпитанието на детето. В тази връзка едва ли насочването на детето към ползване на социална услуга „Провеждане на медиирани срещи с майката в ЦОП С.“ би имало за последица засягане на интересите и правата на детето, в каквато насока доводи са изложени в жалбата. Напротив, същата би дала възможност да се преодолее синдрома на родителско отчуждение, безспорно появил се в случая между майката и детето, по различни причини и би подпомогнала както детето, така и родителите за по-нататъшно пълноценно общуване на М. с неговата майка, което е безспорен гарант за

осигуряване на неговото нормално физически, умствено, нравствено и социално развитие.

Предвид това, настоящият състав счита, че административния орган, в хода на валидно проведено административно производство, правилно е приложил материалния закон, в частност чл. 20, ал. 4, т. 1 от ППЗЗДет., спрямо установените в административното производство факти, поради което и спрямо оспорената заповед не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК. Поради това жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът и заинтересованата страна не претендират разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от В. М. Н., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Заповед № 3Д/Д-С-КС-119/07.10.2019 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ при ДСП К. село – [населено място], с която на основание чл. 20, ал.4, т.1 ЗЗДет., е наредено да бъде предоставена социална услуга „Провеждане на медитирани срещи на детето с майката“ в ЦОП „С.“ към ИСДП, [населено място] за срок от шест месеца на малолетния М. В. Н., с ЕГН [ЕГН].

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: